

УДК 378.147:004

Корнєва В.Р., викладач,

Корнєва С.П., викладач

Прилуцький технічний фаховий коледж

СУЧАСНІ ІНФОРМАЦІЙНІ ТЕХНОЛОГІЇ В ЖИТТІ ВИКЛАДАЧІВ ФАХОВОЇ ПЕРЕДВИЩОЇ ОСВІТИ

Сучасний світ стрімко цифровізується, і ця тенденція впливає на всі сфери суспільного життя, зокрема й на освіту. Фахова передвища освіта, яка відіграє ключову роль у підготовці кваліфікованих робітників та молодших спеціалістів, сьогодні переживає активну трансформацію, спричинену розвитком інформаційних технологій. Викладач уже не є лише носієм знань — він перетворюється на фасилітатора навчання, організатора цифрового освітнього середовища, модератора комунікації та консультанта, здатного адаптуватися до швидких змін. Інформаційні технології стають не просто інструментом, а основою нової педагогічної взаємодії.

У житті сучасного викладача фахового коледжу інформаційні технології присутні щодня: від підготовки навчальних матеріалів до оцінювання студентів та організації освітнього процесу. Вони дозволяють по-новому побудувати комунікацію, розширюють можливості для візуалізації, моделювання, дистанційного навчання та перевірки знань. З появою нових цифрових сервісів, платформ і програм змінюється сам зміст професійної діяльності викладача, а також вимоги до його компетентностей. Сучасний педагог повинен володіти широким спектром цифрових навичок: від базового використання офісних програм до роботи зі складними освітніми платформами, віртуальними лабораторіями, системами автоматизації навчального процесу та інструментами штучного інтелекту.

Цифрова компетентність викладача стає основною умовою якісної освіти. Вона включає вміння створювати електронні освітні матеріали, організовувати онлайн-навчання, використовувати інтерактивні технології, забезпечувати інформаційну безпеку та дотримання академічної доброчесності. Викладач, який володіє цифровими інструментами, здатний швидко адаптувати навчальний процес до потреб студентів, забезпечити гнучкість і доступність навчання навіть у нестабільних умовах. Пандемія COVID-19 стала переломним моментом, коли освітня галузь була змушена перейти на дистанційний формат, і саме тоді цифрові навички стали життєво необхідними. Досвід, здобутий у цей період, продовжує впливати на сучасні практики навчання.

Викладачі активно використовують електронні освітні платформи, які стали ядром інтерактивного цифрового середовища. Google Classroom, Moodle, Microsoft Teams, Zoom та інші сервіси дозволяють формувати курси, завантажувати навчальні матеріали, організовувати онлайн-заняття, створювати тести, оцінювати роботи та підтримувати постійний зворотний зв'язок. Такі платформи забезпечують прозорість, контроль, системність навчального процесу та зручність зберігання електронних портфоліо студентів. Вони стали універсальним інструментом для асинхронної та синхронної взаємодії зі студентами.

Широке застосування набули хмарні технології. Google Drive, OneDrive та інші сервіси дозволяють зберігати документи, створювати спільні файли, організовувати колективну роботу над проектами. Це особливо важливо для студентів технічних спеціальностей, які мають працювати з великою кількістю графічних матеріалів, звітів, креслень і схем. Хмара забезпечує зручний доступ із будь-якого пристрою, а викладач може легко перевіряти роботи та надавати коментарі.

Окреме місце в освітній діяльності викладача займає використання штучного інтелекту. Цей інструмент допомагає автоматизувати значну частину рутинної роботи: генерувати тести й завдання, перевіряти граматику та стилістику текстів, створювати методичні матеріали, адаптувати контент під різні рівні підготовки студентів. ШІ може аналізувати успішність студентів та прогнозувати, які теми викликають найбільші труднощі. Викладач отримує можливість оперативно виявляти проблеми та коригувати навчальну траєкторію кожного студента. Водночас використання штучного інтелекту вимагає від педагога високого рівня цифрової етики, адже виникають питання відповідальності, авторства та дотримання академічної доброчесності.

Список використаних джерел:

1. Національна рамка кваліфікацій: постанова Кабінету Міністрів України від 23.11.2011 № 1341.
2. Концепція розвитку освіти на 2015–2025 роки. Київ: МОН України, 2015.
3. Лук'янова Л. Б., Сисоєва С. О. Неперервна професійна освіта: теорія і практика. Київ: Освіта України, 2018.
4. Паламарчук О. М. Цифровізація освіти: проблеми та перспективи розвитку. Інформаційні технології в освіті. 2020. № 2. С. 34–42.